

JUSTITSMINISTERIET

Civilafdelingen

Folketinget
Sundheds- og Ældreudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 3. maj 2016
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Sofie Skou Sandager
Sagsnr.: 2016-0032/37-0010
Dok.: 1923694

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 459 (Alm. del), som Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har stillet til justitsministeren den 5. april 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Søren Pind

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 459 (Alm. del) fra Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg:

”Vil ministeren oplyse, om der er lovgivningsmæssige barrierer i erstatningsansvarsloven, som ministeren overvejer at fjerne i forlængelse af sagen om den vestjyske psykiater, der bl.a. (fejl)behandlede børn?”

Svar:

1. Afgørelser om erstatning og godtgørelse for skader forvoldt patienter af autoriserede sundhedspersoner, herunder bl.a. praktiserende læger og speciallæger, træffes af Patienterstatningen i henhold til lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1113 af 7. november 2011. Det følger af denne lovs § 24, at erstatning og godtgørelse fastsættes efter reglerne i erstatningsansvarsloven.

Erstatningsansvarsloven indeholder dansk rets almindelige regler om udmåling af erstatning og godtgørelse for personskade og tab af forsørger.

Udgangspunktet i dansk ret er, at der kan kræves erstatning, hvis skadelidte har lidt et tab, dvs. er blevet påført en økonomisk skade. Herudover er der også mulighed for at få godtgørelse for visse ikke-økonomiske tab, f.eks. godtgørelse for svie og smerte og godtgørelse for tort.

2. Børn, der har lidt en personskade, kan efter omstændighederne få tilkendt erstatning for helbredelsesudgifter og andet tab som følge af skaden samt godtgørelse for svie og smerte, jf. erstatningsansvarslovens § 1, stk. 1. Har skaden fået varige følger, skal der tillige betales godtgørelse for varigt mén samt erstatning for tab eller forringelse af erhvervsevne, jf. § 1, stk. 2.

Mindreårige børn, som ikke har arbejdet forud for en skades indtræden, kan ikke få erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter erstatningslovens § 2, idet det som anført er en betingelse for erstatning, at der er lidt et økonomisk tab.

Som anført ovenfor kan børn derimod godt få erstatning for tab eller forringelse af erhvervsevnen, dvs. en erstatning der dækker en varig nedsættelse af evnen til at skaffe sig indtægt ved arbejde. Er barnet under 15 år på skadestidspunktet, fastsættes erstatningen på grundlag af méngraden og en årsløn, der er fastsat i erstatningsansvarsloven.

Afgår barnet ved døden som følge af skaden, kan forældre til barnet normalt få tilkendt erstatning for rimelige begravelsesudgifter, jf. erstatningsansvarslovens § 12. Der vil eventuelt også kunne blive tale om erstatning til efterladte i form af et såkaldt overgangsbeløb, jf. erstatningslovens § 14 a. Såfremt der udbetales overgangsbeløb, kan der ikke samtidig ydes erstatning for begravelsesudgifter.

Endelig kan der, hvis barnet afgår ved døden som følge af en straffelovsovertrædelse, i visse tilfælde ydes en godtgørelse til afdødes efterladte nære pårørende, jf. erstatningsansvarslovens § 26 a. Det er en forudsætning for at få godtgørelse, at dødsfaldet er forvoldt forsætligt eller groft uagtsomt.

3. Erstatningsansvarsloven indeholder således allerede i dag regler, som sikrer, at der ydes erstatning, i det omfang der er lidt et økonomisk tab, ligesom der også er mulighed for at få godtgørelse for visse ikke-økonomiske tab.

Jeg finder grundlæggende, at reglerne er fornuftige, og mener ikke, at der er behov for at ændre erstatningsansvarsloven.